

८मूल्ये “महार्हशयापरिवर्त्तनच्युतैः” कुमा० “महानर्हो मूल्यमस्यास्तादृशी शया” इति मल्लि० ।

अर्हण न० अर्ह-भावे ल्युट् । १ पूजने । “शिष्यवर्गपरिकल्पिता-
र्हणम्” रघुः अर्हतेऽनेनकरणे ल्युट् । सम्मानसाधने
द्रव्ये । “अर्हणं तत् कुमारोपानामनृशंखाय केवलम्” मनुः
भावे युच् । “अर्हणा पूजायां स्त्री । ‘अर्हणामर्हते चक्रु-
र्ह नयोनयचक्षुषे’ रघुः पूज्यदेवरिपुरर्हणां हरिः” भाषः ।
अर्हणीय त्रि० चु० अर्ह-कर्मणि अनोयर् । १ पूजनीये ।
अर्हतेऽनेन करणे अनोयर् अर्हणे साधु ङ वा । पूजा-
साधनद्रव्ये “अर्हणीयगवाहुमन्त्रणे विनियोगः” भवदेवः ।
अर्हत् त्रि० ‘अर्हः प्रशंसायां कर्मणि गतः । ४ पूज्ये ‘अर्ह-
णामर्हते चक्रुः’ द्वितीयहान्यर्हसि सोढुमर्हन्” इति च
रघुः ‘सर्वज्ञो जितरागादिदोषस्त्रैलोक्यपूजितः । यथा-
स्थितार्थवादी च देवोऽर्हन् परमेश्वरः” इत्युक्तलक्षणे जैन-
देवे पु० । तन्मतं सर्वदर्शनसंग्रहात् संगृह्यते ।
“ननु न कश्चित् पुंसविशेषः सर्वज्ञपदवेदनीयः प्रमाणप-
द्धतिमध्यास्ते सङ्गावपाहकस्य प्रमाणपञ्चकस्य तत्त्वानुप-
लब्धात् तथाचोक्तं तोतातितैः “सर्वज्ञो दृश्यते तावन्न-
दानोमस्तदादिभिः । इष्टो न चैकदेवोऽस्ति स्त्रिङ्गं वा
योऽनुमापयेत् ॥ न चागमविधिः कश्चिन्नित्यसर्वज्ञ-
बोधकः । न च तत्त्वार्थवादानां तात्पर्यमपि कल्पते ॥
न चानुवादितं शक्यः पूर्वमन्यैरबोधितः ॥ अनादे-
रागमस्यार्थो न च सर्वज्ञ आदिमान् । क्वचित्मेव
त्वसत्त्वेन स कथं प्रतिपाद्यते ॥ अथ तद्वचनेनैव सर्व-
ज्ञोऽन्यैः प्रतीयते । प्रकल्पितं कथं सिद्धिरन्यो-
न्याश्रयतस्तयोः ॥ सर्वज्ञोक्ततया वाक्यं सत्त्वं तेन
तदस्तिता । कथं तदुभयं सिध्येत् सिद्धमूलान्तरादौ ॥
असर्वज्ञप्रणीतास्तु वचमान्मूलवर्जितात् । सर्वज्ञमवग-
च्छन्तस्तद्वाक्योक्तं न जानतु ॥ सर्वज्ञसदृशं किञ्चिद्वदि
पश्येम सम्प्रति । उपमानेन सर्वज्ञं जानीयाम ततो
वयम् ॥ उपदेशोऽपि बुद्धस्य धर्माधर्मादिगोचरः ।
अन्यथा नोपपद्येत सर्वज्ञं यदि नाभवदित्यादि” ॥
अत्र प्रतिविधीयते यदध्यधायि सङ्गावपाहकस्य प्रमाणपञ्च-
कस्य तत्त्वानुपलब्धादिति तदुक्तं तत्सङ्गावावेदकस्यानुमा-
नादेः सङ्गावात् । तथा हि कश्चिदात्मा सकलपदार्थसा-
क्षात्कारी तद्गृह्यस्वभावत्वे सति प्रक्षीणप्रतिबन्धप्रत्ययत्वात्
यत् यद्गृह्यस्वभावत्वे सति प्रक्षीणप्रतिबन्धप्रत्ययं तत् तत्-
साक्षात्कारि यथा अपगततिभिरादिप्रतिबन्धं बोधनविज्ञानं

रूपसाक्षात्कारि । तद्गृह्यस्वभावत्वे सति प्रक्षीणप्रतिबन्ध-
प्रत्ययश्च कश्चिदात्मा तस्मात् सकलपदार्थसाक्षात्कारीति ।
तावदशेषार्थगृह्यस्वभावत्वमात्मनः सिद्धं चोदनाबलान्नि-
खिलार्थज्ञानात् नाथन्यथातुपपत्त्या सर्वमनैकान्तात्मकं
सत्त्वादिति व्याप्तिज्ञानोत्पत्तेः । चोदना हि भूतं भवन्तं
भविष्यन्तं स्वरूपं व्यवहितं विप्रकटमित्येवंजातीयकमर्थमवग-
मयतीत्येवं जातीयकैरध्वरसीमांसाशुभभिर्विधिप्रतिषेधविचा-
रयानिबन्धनं सकलार्थविषयकज्ञानं प्रतिपद्यमानैः सकला-
र्थगृह्यस्वभावकत्वमात्मनोऽभ्युपगतम् । न चाखिलार्थ-
प्रतिबन्धकावरणप्रक्षयानुपपत्तिः सम्यग्दर्शनादित्यलक्ष-
स्मवरणप्रक्षयहेतुभूतस्य सामग्रीविशेषस्य प्रतीतत्वात् अनया
पुनरन्येऽपि क्षुद्रोपद्रवा विद्राव्याः । नन्वावरणप्रक्षयवशाद-
शेषविषयं विज्ञानं विशदं सुख्यप्रत्यक्षं प्रभवतीत्युक्तं तदुक्तं
तस्य सर्वज्ञस्यानादिसत्त्वत्वेनावरणस्यैवासम्भवादिति चेन्न
अनादिसत्त्वत्वेवासिद्धेः सर्वज्ञोऽनादिसत्त्वः सत्त्वत्वादि-
तरसत्त्ववत् ब्रह्मापेक्षया च सत्त्वव्यपदेशः तद्वहिते चास्याथ-
भावः स्यादाकाशवत् । नन्वादेः क्षित्वादिकार्यपरम्य-
रायाः कर्तृत्वेन तस्मिन्निष्ठः तथाहि क्षित्वादिकं सकलं कं
कार्यत्वाद्ब्रह्मवदिति तदध्यसमीचीनं कार्यत्वस्यैवासिद्धेः ।
न च सावयवत्वेन तत्साधनमित्यभिधातव्यं यस्मादिदं
विकल्पजालमवतरति । सावयवत्वं, समवेतद्रव्यत्वं,
किमवयवसंयोगित्वं अवयवसमवायित्वम् अवयवजन्यत्वम्
इसमवेतद्रव्यत्वम् समवेतवबुद्धिविषयत्वं वा । न
प्रथमः, आकाशादावनैकान्तात् । न द्वितीयः सामा-
न्यादौ व्यभिचारात् । न तृतीयः साध्याविशिष्टत्वात् ।
न चतुर्थः विकल्पयुगलार्गलपङ्कगलत्वात् समवायसम्बन्ध-
वत्त्वे सति द्रव्यत्वं समवेतद्रव्यत्वम्, अन्यत्वं समवेतद्रव्यत्वं
वा विवक्षितं हेतुक्रियते । आद्ये गगनादौ व्यभि-
चारः तस्यापि शुणादिसमवायवत्त्वद्रव्यत्वयोः सम्भ-
वात् । द्वितीये साध्याविशिष्टता अन्यशब्दार्थेषु समवायकार-
णभूतेष्ववयवेषु समवायस्य साधनीयत्वात् । अभ्युपगम्यैत-
दभाषि वस्तुतस्तु समवाय एव न समस्ति प्रमाणाभावात् ।
नापि पञ्चमः आत्मादिनानैकान्तात्तस्य सावयवबुद्धिविषय-
त्वेऽपि कार्यत्वाभावात् । न च निरवयवत्वेऽप्यस्य सावयव-
वार्थसम्बन्धेन सावयवबुद्धिविषयत्वमौपचारिकमित्येष्टव्यं
निरवयवत्वे व्यापित्वविरोधात् परमाणुवत् । किञ्च
किमेकः कर्त्ता साध्यते किं वा स्वतन्त्रः प्रथमे प्रासादादौ
व्यभिचारः स्वपत्त्यादीनां बहूनां पुत्राणां तत्र कर्त्तृत्वो-